

Universitätsbibliothek Paderborn

**Matthaei Tympii Aureum Specvlvm Principvm,
Consiliariorvm Ivdicvm, Consvlvm, Senatorvm, Et Aliorvm
Magistratvvm Cvm Ecclesiasticorum tum Politicorum
omnium**

Tympe, Matthäus

Coloniae Agrippinae, 1617

35 Conscientiae puritati semper studere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52641](#)

netorum & Praesinorum in vrbe Constantio
qua 40. ferè hominum millia perierunt: den
in Vrbe Vrsinorum & Columniorum. Ioua
Procopius.

SIGNVM XXXV.

CONSCIENTIAE PURITATI
semper studere.

*Conscientia
puritatis
studere.
Fr. Patrit.
¶ de Reg.
nos. 20.*

*D. Ioan à
Chokier
Thef. Pol.
lib. 3. c. 6.*

CV M Africano Maiori ad populū dies d
cesset, (peculatus enim incessibatur, ex p
räda Antiochi q
räium defraudasse crimin
etur,) Hac die Quirites, inquit, Carthagin
Deo agenda sunt gratiae. Et prosequente vno
populo Capitolium concendit, relicto in
cum accusatore & praetore tantum. Et qua
culpam deprecari, & crimen facile amoliri
tuisset, ac etiam Tribunitias iniurias propulsi
voluntarium tamen exilium subire maluit, o
tentus sola innocentia & conscientia senti
absolutus. Adeò magna vis est conscientia
huius timeant aut reformident iij, qui nihil adm
runt, quin potius in solida tranquillitate, & in
cussa fiducia versentur semper. Hinc Diogenes
Philosophus interroganti quenam esset ver
licitas? Quæ, inquit, facit, ut mens & anima in
peruo gaudio colletur: hæc autem est ipsa
sinceritas. Si enim actiones nostræ, quarum
individua est comes, testis, & pedissequa, re
fuerint, hilaritatem & lætitiam nobis procer
summa cum pari fiducia mentis tranquillitas
Hinc Seneca epist. 9. ait: *Sapiens nunquam sine
gaudio est: gaudium hoc non nascitur, nisi ex virtute
sinceritas.* Et epist. 27. *Sola virtus præstat gaudium
per se, securum, etiam si quid obstat, nubium*

internenit, qua infra ferūtur, nec vñquā diem vin-
cūt. Et Plut. de cupid. dinit. Honestas ac virtus pro- Cie. 2. Tusc.
priū tubar, magnamq; lucē habet in animo, & q; au- conscientia
diū domesticū parit, siue videat aliquis, siue lateat virtutis sa-
ennes & Deos & homines. Cic. pro Cluent. Si op- tis amplius
timorum consiliorum atq; factorum testu in omni theatru est.
vita nobis conscientia fuerit, sine vlo metu summa
cum honestate viuemus.

2. Antoninus Imp. tantæ tranquillitatis semper Conscientia
fuit, vt vultu nunquā mero mutarit: idq; prop- aculeis di-
ter conscientiæ benefactorum. Capitol. Reclite ait uexantur
Plato: Quicunq; potest se sustentare memoria & mati,
recordatione honestorum consiliorū & factorū,
huic séper adest bona spes ac fiducia, quæ est dul-
cis nutricula senectutis, vt Pindarus ait. E contra-
rio, qui circumferunt contaminatam multis sce-
leribus conscientiam, subinde expauecunt, ter-
renturque, sicut pueri dormientes solēt spectris
& portentis somniorum excitari.

3. Nero post intersectā mātrē & præceptorē suū
Senecā, sceleris sui conscientiā (quanquā & mili-
tū, & Senatus, populiq; gratulationibus firmare-
tur) nec statim, nec vñquā ferre potuit, sepe con-
fessus, exagitari se materna specie, verberib⁹ fu-
riarum, ac tædis ardentibus. Suet. c. 46. ait: Occisa
matre vidit per quietē nauē sibi regenti, extortū
gubernaculū, trahiq; se ab Octavia matre in ar-
ciliſtas tenēbras. Et modō pennataū ū formica-
rum multitudine oppleri, &c. Tandem dignū fla-
gitij & sceleribus suis vita exitū sibiipsi fecit. Vide Thea-
trū histō-
ricum.

4. C. Caligula nō plus quam trib⁹ nocturnis ho-
ris quiescebat, ac ne his quidē placida quiete, sed
pauidā miris rerū imaginib⁹, &c. Nā qui Deos tā-
topere cōtēneret, ad minima tonitrua connue-
r, caput obuoluere, ad maiora verò proripere se

è strato, sub lectumque condere solebat. San
go. & 11. Recte ergo Seneca epist. 97. Multus
tuna liberat pœna, metu neminem, &c.

3. Domitianus pauidus semper & anxius, emis etiam suspicionibus præter modum comuebatur, & antequam interficeretur, Iunium sticum, quem innocentem occiderat, gladio venientem in somnis vidit. Xiphil. Suet. c. 11. rum

6. Cùm Alex. Magnus Clitum amicum per suspi- mulentiam occidisset, tantos animi cruciam regis- finuit, vt exclusis omnibus arbitris & an- put ci- iam sibi manus allaturus esset, nisi Anaxim Philosophus superueniens impediuerisset, va- alloquijs à præcipiti consilio reuocasset. Ioh. xiiii. Plut.

7. Theodosius Imp. varijs animi tempestatib. & propter cædem in Thessalonica vrbe man- cop. li- suo patratam, maiorem in modum exagitat. 9. & Ruffino familiari, qui illum alloquo soli am- tur, humili prostratus, lacrymasque fundens, bunt dem inquit: O Russine, tu me a mala non senti, confi- lamentor & gemo calamitatem meam: quia se pro- quidem & mendicantibus aperta sunt templata repor- & proprium Dominum ingredientes licite ex gare- mihi vero ingressus ad eum non est: insuperatio. I cali mihi sunt clausi: (erat enim à D. Ambroso patre piscopo anathemate percussus.) Hæc dicens, set, per- gultibus verba singula interrumpebat, nequissiter uit, dum à D. Ambrosio nexu excommunicata in- nis solueretur. Theod. hist. tripl. 9. cap. 30. & qui ad- ergo, inquit Ambr. epist. 18. lib. 5. Nullus maior tam in dolor, quam is, qui peccati mucrone vulnera in- scientiam, neque vulum granius est onus, quam penitentiorum sarcina & pondus flagitorum. Et Plut. ferme

*Furie &
scelerum
faces.*

Tranquili. Facinorum conscientia, sicut vclus in carne, in animo pœnitentiam relinquit, assidue lamen-
tinentem & pungentem: & alias quidem curas
doloresq; auferit, ipsam pœnitentiam creat, morfi-
cantem cum pudore & a seipsa punitam.

Iunium 8. Quo die Theodoricus Veronensis Rex Gothorū conscientie
Symmachum Consulem Romanum & eius gene-
lanius.

gladio uet. c. 14 rum Boetium iusserrat interfici, propter fuitiles
cum penfuspiciones affectati regni, eodem die ministri
ruciatus regij apposuerunt in coena, inter alia fercula, ca-
is & amput cuiusdam magni piscis. Theodoricus vero
Anaxam specie huius piscis ita est perterrefactus, ut exi-
ster, vanisimaret videre se caput imperfecti Symmachi
Tet. Iust. minitantis tristia & dira. Hoc igitur spectro pro-
pe exanimatus, mox secessit in vicinum conclau-
sopstauue, & intra triduum mœstia extinctus est. Pro-
be man. cop. lib. 1 Crantz. lib. 3. Suecia c. 19.

cagitatib 9. Michaelēm Paleologum Imp. Græc. afficto
quo solum animo & conscientia semper turbata fuisse scri-
ridens, hanc ob innouatam à se Religionem, quam hoc
on senti, confilio suscepserat, vt Imperium ad suos liberos
temporales prorogaret, & tamen tam exiguam gratiā à filijs
reportauit, vt honorem sepulturæ mortuo dene-
cicte eum garent. Gregoras lib. 5.

super 10. Beffus, apud Plut. de sera Num. vind. cùm
Ambroso patrem suum necasset, diuque id scelus clam fuis-
dicens, set, postea temporis ad hospites quosdam cùm i-
t, neq; uisser cœnatum, nidum quendam hirundinum ha-
bitum, ita incussa deiecit, pullosq; interfecit: cumque ij,
p. 30. & qui aderant, quererent, quanam re impulsus, rem
llus maius tam insolentem egisset? Nō, inquit, auditis hirun-
dines falsò de me vociferari & testari, me patris
quamper mei esse interfectorem? Mirati qui intererant huc
Et Plut. sermonem ad Regem detulerunt, eoq; certis ar-

Pragm.

gumentis comprobato, poenas luit, suo iudice
accusatus. Nihil igitur verius illo Polybij: Ne
neq; testis tam formidabilis, neq; iudex tam gra-
quam conscientia, qua mentibus cuiusq; impedit
inhabitat. Vnde B. Iob c. 15. & 16. de scelerate
quit: Vnde q; terrebunt eum formidines, & mu-
pedes eius, & sonitus terroris seper in auribus.
Extremam certe improbitatis lineam attigit
conscientia testimoniu parti pendit. Pudet
conscientia, ait Xenophon lib. 5. Cyropaed. poi-
fima sunt certissimaq; facinorosorum flagella,
in ipsa mente humana, inquit Chrysost. Con-
Lazaro, tribunal quoddam à natura constitutum
vbi unusquisque sui sceleris est index, testis, &
dex, ut cum ipse propriæ culpe conscientia, se
capitis condemnat, poenam sibi postea à ma-
authore inflictam iustissimam esse agnoscat.

Tertull. ait de conscientia, quam homini
mato quasi indelebilem characterem imponit
Deus: Potest obumbrari, quia non est Deus: ex-
gui non potest, quia à Deo est. Nā nubes aliquae
aulæum potest obducere; sed prorsus nō tollit
ipsa aulæum tollit. Hanc ergo habeat Magistrus
consiliorum actionumque suarum ducere de-
cistram. Nihil, ait S. Bern. ser. 85. in Cant. Ha-
clarius, nihil hoc gloriosus testimonio, cum ven-
in mente fulget, & mens in veritate se vide-
tius Drusus cum domum in Palatio adficatur.
architectus offerret ita se structurum, ut
ab arbitris & omni respectu esset. Quin tamen
inquit, si quid in te artis est, ita compone da-
meam, ut quidquid agam, ab omnibus insipisci
possim. Multum, ait Lactant. lib. de Ira Dei, repre-
scinetur conscientia, si credamus nos in consciencia

vinere, si non tantum quæ gerimus desuper videri,
sed etiam quæ cogitamus aut loquimur audiri à
Deo putemus.

Qui non est sibi malarum actionum conscientius,
is summum gaudium maximamq; animi trāquil-
litatem sentit. Hinc S. Paulus, 2. ad Cor. 1. ait: Glo-
rifica nostra haec est, testimonium conscientia nostra.
Contra impij etiam in medijs delitijs angore cō-
scientiaz & maleficiorum poena conficiuntur.
Hinc Cic. pro Mil. Magna vis est conscientia in v-
tramq; partem, ut neq; timeant, qui nihil commit-
serunt; & pœnam ante oculos semper versari pu-
tent, qui peccauerint. Scelerati & Tyranni vbi-
que horrore concutiuntur, & quotidie malefi-
ciorum conscientia cruciantur. Etiā species hor-
ribiles ipsis in somnis obiciuntur, quæ illos qua-
si furia scelerum vtrices, velut tædis ardentibus
exagitant, & quo cunque mentem cogitationesq;
contulerint, infestantur illolq; & scelerum re-
cordatione & iudiciorum diuinorum metu con-
ficiunt.

SIG N V M XXXVI.

CONSILIIS, ET MONITIS A-
liorum bonis libenter aurem præbere,
malis verò non parere.

*Consiliis
bonis parere,
non ma-
lis.*

¹ CVM multi bello capti venderentur, Philip-
pus Macedo in auctione sedens, parum de-
center vel decorè vestitus erat. Quidā igitur eo-
rum, qui vendebantur, exclamauit: Parce mihi
Philippe, nam à patre (paternus) tibi sum amicus.
Philippus interrogauit, vndenam haec amici-
tia confusa esset. Tum ille: Volo, inquit, pro-

P 4

pins.